

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΠΗΛΟΓΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθήναις φρ. 18—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῇ ἑξῶτι. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΤΥΤΗΣ.

ΟΙ ΔΥΩ ΣΠΟΥΔΑΡΧΙΔΑΙ.

Δύο ἐκλογεῖς τῆς Ἀττικῆς, οὐδέν ποτε ἐνεργὸν μέρος λαβόντες εἰς τὴν ἑλληνικὴν πολιτικὴν, ἀμφοτέρω δὲ δικηγόροι, ἐδήλωσαν ἐσχάτως διὰ τῶν ἐφημερίδων ὅτι δὲν εἶναι ὁπαδοὶ τῆς παρούσης κυβερνήσεως· οἱ *μεγαλοφυεῖς* οὗτοι ἐκλογεῖς εἶναι ὁ κ. Σταυρόπουλος καὶ ὁ κ. Λεβίδης. Γνωστὸν ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς πρωτεύουσας εἶναι σφόδρα ἀντικυβερνητικόν, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἴσως θεωρηθῇ ὡς κώωψ ἐπὶ κέρατος βοῶς ἡ διαβεβαίωσις τῶν δύο μνησθέντων ἐντίμων ἐκλογέων, ὅτι ἀντιπολιτεύονται τὴν παροῦσαν κυβερνήσιν. Ἡ ἀφορμὴ ἦν ἔλαβον ὅπως προσδώσιν εἰς τοιοῦτο διάδημα εἶναι τῶντι ὑπὲρ πᾶσαν προσδοκίαν ἀστεία. Ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι οἵτινες κρύφα καὶ δολίως διαδίδουσιν ὅτι ὁ κ. Σταυρόπουλος καὶ ὁ κ. Λεβίδης φίλα φρονοῦσι τῇ Κουμουνδούρῳ καὶ τῇ πατρίδι αὐτοῦ. Ὑπερὶ δὲ δὲν ἀνέχονται τὴν τοιαύτην συκοφαντίαν, καθότι εἶναι ὕβρις σήμερον τὸ νὰ λέγηται τις Κουμουνδουριστὴς καὶ μάλιστα ἐντὸς τῆς πρωτεύουσας, διὰ τοῦτο οἱ ἀξιοτίμοι οὗτοι ἐκλογεῖς ζητοῦσι νὰ καθαρίσωσιν ἑαυτοὺς ἀπὸ τοῦ μολύσματος καὶ νὰ οἰκαιοποιηθῶσι δάφνην ἀντιπολιτευομένου. Καὶ εἶχον τῶντι μεγάλην ἀνάγκην τοιαύτης διαβεβαιώσεως, διότι ἐν τῇ πολιτικῇ αὐτῶν ἀσημότητι καὶ ἀφανείᾳ ἡδύνατο κάλλιστα ὁ κόσμος νὰ ἐκλάβῃ αὐτοὺς ὡς Κουμουνδουριστάς, ἐὰν δὲν διεβεβαίουν διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν τῶ ἐναντίον.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν παρελθουσῶν ἐκλογῶν μύρια πολιτικὰ ζητήματα γενικὰ καὶ ἐιδικὰ ἐπλημύρισαν ἐντὸς τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἀλλ' οἱ ἀξιοτίμοι Κύριοι Σταυρόπουλος καὶ Λεβίδης εἶχον φαίνεται ἀποσυρθῆ εἰς τὸν βυθὸν τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου καὶ οὐδὲ ἐγνώριζε κἀν ὁ κόσμος ὅτι ἔχουσι μίαν τινα ἰδέαν περὶ τῶν μεγάλων τούτων ζητημάτων, καὶ οἱ ἴδιοι δὲ δὲν ἐφρόντιζον ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ νὰ δηλώσωσι διὰ τῶν ἐφημερίδων πόσον τὰ αἰσθήματα αὐτῶν εἶναι εὐγενῆ, πατριωτικὰ καὶ ἀντικουμουνδουρικὰ. Μόλις ὅμως διελύθη ἡ Βουλὴ καὶ ἰδοὺ προέκυψαν ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, ὡς ἄλλαι Νηρηίδες, καὶ μᾶς διαβεβαίουν ὅτι

ἦσαν, εἶναι καὶ ἔσονται μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων ἀντικουμουνδουρικοί· διότι—καὶ δὲν ἀρνοῦνται νὰ τὸ δηλογήσωσι—βλέπουσιν ὅτι σήμερον τὸ πνεῦμα τῆς πρωτεύουσας εἶναι ὑπὲρ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐννοεῖται ὅτι ἐὰν τὸ πνεῦμα τοῦτο ἦτο κυβερνητικόν, θὰ ἦσαν καὶ αὐτοὶ κυβερνητικοί· διότι κατὰ πάντα τρόπον προσπαθοῦσι νὰ μὴ εἶναι ἄλλο τι ἢ ἀντιπρόσωποι τῶν κατοίκων τῆς πρωτεύουσας.

Δὲν εἶχομεν ἀνάγκην τοιούτων μικροπανουργικῶν ῥακογραφημάτων ἵνα πεισθῶμεν, ὅτι οἱ νεανίσκοι οὗτοι καὶ Τοῦρκοι ἡδύνατο νὰ γίνωσιν, ἐὰν ἐπέιθοντο ὅτι τοιοῦτοτρόπως θὰ εἰσέρχοντο εἰς τὸ βουλευτήριον· καθόσον, ἐὰν δὲν ἀπατώμεθα, ἀμφοτέρους τούτους ἡ πρωτεύουσα κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογὰς εἶχε τὴν τιμὴν νὰ ἀριθμοῖ μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν. Ὁ ἕτερος μάλιστα ἐξ αὐτῶν, ὁ κ. Λεβίδης παραπέμπει ἡμᾶς εἰς τὸ τότε ἐκδοθὲν πρόγραμμά του διὰ νὰ πεισθῶμεν πόσον φοβερός ἀντικουμουνδουριστὴς ἦτο τότε, διότι ὡς μόνον του ἀξίαν δὲν ἐπικαλεῖται ἄλλο τι ἢ τὸ πρόγραμμα ἐκεῖνο τὸ ὅποιον δὲν εἶναι δυνατόν ἀναμφιβόλως νὰ μὴ ἀπεστήθισεν ὁ Λαὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀντικουμουνδουρικότητά του. Δυστυχῶς ἔχομεν ψηλαφητότερα ἄλλα τινὰ γεγονότα, ἅτινα διαψεύδουσιν τὸν ἐντίμον τοῦτον συγγραφεὰ προγραμμάτων· καὶ τὸ πρῶτιστον καὶ κύριον εἶναι, ὅτι εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνοδὸν τοῦ Κουμουνδούρου ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ὁ ἀδελφός του Κ. Λεβίδης διωρίσθη εἰς ἐμπιστευτικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἑσωτερικῶν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ πονηρὸς τῆς παρούσης Κυβερνήσεως Πρόεδρος, θέλων νὰ αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ θλίγων φίλων του διώρισε πολλοὺς τῶν ἐν Ἀθήναις κομματάρχισκων καὶ ἐν τῇ ἀστυνομικῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐν τοῖς ὑπουργείοις· εἰς τὴν τοιαύτην δὲ πονηρίαν καὶ φιλίαν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως χρεωστῆ καὶ ὁ νέος Κ. Λεβίδης τὴν θέσιν του, ἣν ἔνεκα τῆς τότε ἐνεργουμένης στρατολογίας ἐξεμεταλλεύθη χάριν πολιτικῶν σκοπῶν ὁ ἀδελφός αὐτοῦ, ὁ διαρρηγνύων σήμερον τὰ μᾶτιά του κατὰ τῆς ἀδεσπότου συκοφαντίας, ὅτι εἶναι κουμουνδουριστής!!

Μήπως εἶναι λεπρός ὁ νῦν πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὥστε καὶ ἐκεῖνοι οὐ; ἀγαπᾷ καὶ προστατεύει ἀπαρνοῦνται

αὐτὸν δημοσίᾳ; Τὸ τοιοῦτο φαινόμενον καὶ ἄλλοτε παρετηρήσαμεν· τὸ δὲ περιεργότερον εἶναι ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Κουμουνδούρος προτιμᾷ νὰ τὸν ὑβρίζωσι δημοσίᾳ, ἀρκεῖ νὰ τὸν ὑπηρετῶσιν ἰδιαιτέρως. Στερούμενος αὐτὸς φιλοτιμίας καὶ χαρακτῆρος, ἐδίδαξε καὶ τοὺς φίλους του καὶ τοὺς προστατευομένους του ὅτι δύνανται τὰ πάντα νὰ λέγωσι καὶ νὰ πράττωσιν ἐναντίον αὐτοῦ, ἀρκεῖ μόνον νὰ κατορθώσωσι νὰ ἐξαπατήσωσι τὴν κοινὴν γνώμην καὶ νὰ ἐπιτύχωσιν ἐν ταῖς ἐκλογαῖς. Προαχθεὶς ὁ ἴδιος διὰ τῆς ἀπάτης, τὴν ἀπάτην συνιστᾷ καὶ εἰς τοὺς ὑποψηφίους του ὡς τὴν μόνην ὁδὸν πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν· μήπως κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογὰς δύο βουλευταὶ τῆς Ἀττικῆς δὲν ἐξέδωκαν προγράμματα ἀντιπολιτεύσεως καὶ ὁμῶς ὑπηρετήσαν ὡς τυφλότατα ὄργανα τὴν κυβερνώσαν φατρίαν; Ὡστε, ἐὰν θέλωσιν οἱ ἐντιμοὶ κύριοι Σταυροπούλου καὶ Λεβίδης νὰ ἀπατήσωσι τὴν κοινὴν γνώμην ὅτι εἶναι ἀντιπολιτευόμενοι, δὲν ἀρκοῦσι μόνον αἱ διαβεβαιώσεις των καὶ τὰ προγράμματα των, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι φροντίζουσιν οἱ ἐκλογεῖς τῆς Ἀττικῆς ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον περὶ Σταυροπούλου καὶ Λεβίδου.

Φρονοῦμεν ὅτι ἡ πρωτεύουσα πρέπει νὰ πέμψῃ εἰς τὸ Βουλευτήριον ἄνδρας τῆς καθαρᾶς ἀντιπολιτεύσεως καὶ δεδοκιμασμένους ἤδη. Ἐὰν ὁ Κουμουνδούρος ἐθριαμβεύσεν ἐν τῇ παρελθούσῃ συνόδῳ, τοῦτο κυρίως ὀφείλεται εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἵτινες διὰ τὴν ἀμφίβολον αὐτῶν διαγωγὴν ἠξίουσαν δάφνας ἀνεξαρτησίας, καὶ οἵτινες πάντοτε κατέληγον εἰς τὸ νὰ συμψηφοφορῶσι μετὰ τοῦ Κουμουνδούρου. Πάντες ἐνθυμοῦνται ὅτι ἄνευ τῆς ψήφου τῶν περὶ τὸν Δελφινίανην βουλευτῶν, ἄνευ τῆς ψήφου τοῦ Μεσσηνέζη, καὶ λοιπῶν, ὁ Κουμουνδούρος δὲν θὰ ἐκυβέρνηα σήμερον καὶ δὲν θὰ ἐπρόδιδε τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα. Οἱ ἐκλογεῖς τῆς Ἑλλάδος ὀφείλουσι νὰ συνετισθῶσι· πᾶς μὴ ὦν ὑπὲρ τῆς καθαρᾶς ἀντιπολιτεύσεως εἶναι ὑπὲρ τοῦ Κουμουνδούρου, μέσος ὅρος δὲν χωρεῖ, τοιαύτη δὲ πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ ἐτυμηγορία τῶν ἐκλογέων· ἄλλως οὐδὲν ἄλλο θὰ πράξωμεν

ἢ νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ Βουλῇ τὴν ἱστορίαν τῆς παρελθούσης Συνόδου.

Δὸς του.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ.

α'. Ὁ Τορπιλογιῶργης.

Ἀνάθεμά με καὶ ἂν σοὶ ἔγραφον, φίλε Καλιβάν, πάλιν περὶ βασιλέως, ἐὰν ὁ Τορπιλογιῶργης δὲν μοι ἐτάρασσε τὰ νευρά.

Ὅταν γράφω Τορπιλογιῶργης κάμνω τὴν ἰσότητα—ναύκλαστρα, ἀνοησία, μουφλουζλήκι, ἐπιστημονικὴ ἐξέτασις, κινήσεις ἀτμοπλοίων, σύγχυσις νοδῶν, τέλος Μπούμπουλης.

Καλῶς τὸν ἐδέχθημεν!

Εἶδομεν πρωθυπουργοὺς, Ζούρκαν, στρατηγούς, ὑπασπιστάς, ὑπουργοὺς στρατιωτικῶν, ἀξιωματικούς πάσης στολῆς, ἀλλὰ ὑπουργὸν ναυτικῶν σὺν τὸν Μπούμπουλη δὲν εἶδομεν. Ἐπρεπε νὰ τὸν γλεντίσῃ τὸ μάτι μας.

Δύω ἢ τρεῖς ῥιζέται κούρτσι, σὺν τὰς τορπίλας ὡς ἔρριψεν εἰς τὸν Βύβοϊκόν κόλπον, ἀνήγγειλαν τὴν εἴσοδον τῆς ἀτμοβάριδος α' Ὑδρας τῆς φερούσης βασιλέα τε καὶ Τορπιλογιῶργην. Τὸ ψῆχος διεσκορπίζετο εἰς τὴν γῆν ἀφόρητον μέχρι τριζίματος τῶν ὁδόντων, τὸ δὲ σκότος εἶχε θέσει μὴ μουντζούρα δυνατὴν ἐφ' ὅλου τοῦ στερεώματος· ἦν γὰρ ἡ ὥρα ὥσει 7η μ. μ. τῆς Τετάρτης.

Ὅποιον φοβερὸν θέαμα παρέστη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας;

Πυρσοὶ τεχνικοὶ πρώτης τάξεως κρατούμενοι ὑπὸ ναυτῶν ἐφώτιζον τὸν πορθμὸν, δι' οὗ διήρχετο ἡ ἀτμάκατος σύρουσα τὴν λέμβον, ἐν ᾗ ἦσαν ὁ βασιλεὺς, ὁ Μπούμπουλης καὶ τινες ἄλλοι. Τὸ ρεῦμα ἔρρεεν ἀντιθέτως παταγοῦν καὶ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

Ἐκ Ῥώμης

Ἀγάλματα καὶ εἰκόνες.

Ἰσταται πρὸ τῆς ἐκθέσεως Ἑμπορείου καλλιτεχνικῶν ἀντικειμένων· ἐν ταῖς Ἰταλικαῖς μεγαλοπόλεσι, καὶ μάλιστα ἐν Ῥώμῃ καὶ Νεαπόλει, ταῦτα εἰσι κοινότατα. Ἐνθυμοῦμαι τὴν Minerve τῶν Ἀθηνῶν· ἀλλ' ἐκείνη διαφέρει τούτων· ταῦτα πωλοῦσιν ἀντίτυπα ἢ ἀντίγραφα γνωστῶν καλλιτεχνημάτων, εἰκόνας ἢ ἀγάλματα καὶ μυρία ἄλλα καλαισθητικὰ ἀντικείμενα, ἔργα πάντα εἰδικῆς ἐνταῦθα τέχνης, ἂν οὐχὶ καλλιτεχνίας.

Διατί ἡ τέχνη διστάζει εἰσέτι νὰ κατέλθῃ ἐν Ἑλλάδι, ἐν τῇ πατρίδι αὐτῆς; Δὲν εἶναι πλέον δούλη ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ τέχνη ἀπὸ πολλοῦ πρὸς Ἑσπερίαν ἀπελθοῦσα δὲν θέλει νὰ ἐπανακάμψῃ εἰς τὴν πατρίδα τῆς· ἀναμένωμεν.

Ἰδοὺ ἐν ἀγαλμάτιον ὀρεϊχάλκινον· αὐτὸ πρῶτον ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν μου· τὸ ἀναγνωρίζω, οὐχὶ διότι τὸ εἶδον ἄλλοτε· τὸ ὄνομά του μόνον εἶδον πρὸ πολλοῦ καιροῦ

ἐν τινὶ ἐφημερίδι, τὸν λόγον ποιούμενη περὶ τοῦ γλύπτου. Τὸ ἀγαλμάτιον αὐτὸ, τοῦ ὁποῖου ἡ θαυμασία τέχνη μαρτυρεῖ τὴν ἐντέλειαν τοῦ πρωτοτύπου, φέρει ἐπὶ τὸ βραχὺ βάθρον ἐγκεχαραγμένον τοῦ ἀποτυπουμένου προσώπου τὸ ὄνομα.

Εἶναι τὸ ὄνομα ἐνὸς ἀνδρὸς καὶ εἶναι συγχρόνως τὸ ὄνομα μιᾶς ὁλοκλήρου φάσεως τῆς ἀνθρωπότητος ἐν τῇ Ἱστορίᾳ.

Ἐχει μέγα τὸ σῶμα ὁ ἀνὴρ οὗτος, εὖρωστον, προφαῖνον τὴν ῥώμην τοῦ γίγαντος ὑπὸ τὴν καλλιμέλειαν τοῦ ἀθλητοῦ· τείνει τὸ βῆμα κατερχόμενος μίαν βαθμίδα· τὸ ἄνω τοῦ σώματος μέρος κλίνει πρὸς τὰ ἔμπροσ, ἡ κεφαλὴ ἔτι μᾶλλον, κυρτουμένων τῶν ὤμων καὶ προτεινομένου τοῦ τραχήλου· συστέλλει τὸν ἀριστερὸν βραχίονα προέχων τὴν πυγμὴν, ἐν τῇ δεξιᾷ κάτω καὶ πρὸς τὰ νῶτα τεταμένη ἔχεται ἐγχειριδίου.

ὑπὸ τὴν βραχεῖαν κόμην τὸ εὐρὺ μέτωπον αὐλακοῦσι βαθεῖαι πτυχαί· ὑπὸ τὰς συνσφιγμένας ὀφρὺς τὰ ὄμματα, εἰ καὶ ἀγάλματος ὄμματα, ἐμπνέουσι φόβον· τὰ χεῖλη συνέσπειλεν εἰς σπασμόν· ἡ ὅλη ὄψις ἐμφαίνει τὴν φοβεράν τόλμην τῆς ἀπογνώσεως καὶ τοῦ ἀνδρὸς ἡ στάσις τὴν τε-